

**ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΒΗΡΥΤΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ Ο.Ε.Υ.**

Βηρυτός, 26 Αυγούστου 2025

**Επισκόπηση κυριότερων οικονομικών/ εξελίξεων: ο νέος νόμος του Λιβάνου για την
εξυγίανση των τραπεζών**

Πυκνή είναι η οικονομική αρθρογραφία στη χώρα όλο το τελευταίο διάστημα γύρω από το φλέγον ζήτημα των νέων νόμων αφενός για την αναδιάρθρωση των τραπεζών (Bank Resolution Law) και αφετέρου για τον περίφημο νόμο «επίλυσης των κενών» (Gap Law). Το Λ/ Κοινοβούλιο ψήφισε στις 31 Ιουλίου τον -πρώτο- νόμο για την εξυγίανση των τραπεζών, ο οποίος είχε παραμείνει σε εκκρεμότητα για μεγάλο χρονικό διάστημα, μετά από μήνες διαμάχης στην υποεπιτροπή της Επιτροπής Οικονομικών και Προϋπολογισμού. Το κύριο ζήτημα υπήρξε η δυσαρέσκεια του νέου διοικητή της κεντρικής τράπεζας Karim Souaid για τη σύνθεση της Ανώτερης Τραπεζικής Αρχής (HBA)– του φορέα που θα εποπτεύει την αναδιάρθρωση του τομέα – ένα θέμα για το οποίο τελικά επιτεύχθηκε συμβιβασμός. Ο κύριος στόχος του νόμου είναι η αντιμετώπιση της τραπεζικής κρίσης που πλήττει τον Λίβανο εδώ και έξι χρόνια.

Υπενθυμίζουμε σε αυτό το σημείο ότι η οικονομική κατάρρευση του 2019 στο Λίβανο δεν ήταν μόνο μία κρίση, αλλά τρεις ταυτόχρονα: η κατάρρευση του νομίσματος, η χρεοκοπία του δημόσιου χρέους και η τραπεζική κρίση, οι οποίες αλληλοτροφοδοτούνταν. Ακόμη και έως τώρα, οι σχεδόν χρεοκοπημένες τράπεζες της χώρας κρατούν παράτυπα τις καταθέσεις των πολιτών. Συνεπώς, ο νέος νόμος για την εξυγίανση των τραπεζών είναι μία από τις βασικές προϋποθέσεις του ΔΝΤ για ένα πακέτο διάσωσης. Η συμφωνία αυτή, αν επιτευχθεί, όπως συχνά έχουμε αναφέρει στις ενημερώσεις μας, θα λειτουργήσει ως «σφραγίδα» έγκρισης για την απελευθέρωση περισσότερων διεθνών χρηματοδοτήσεων, κάτι που ο Λίβανος δεν έχει λάβει για χρόνια λόγω διαφθοράς και κακής διαχείρισης των οικονομικών του.

Η αναδιάρθρωση των λιβανικών τραπεζών αφορά λοιπόν την προσπάθεια να επανέλθουν τόσο τα μεμονωμένα ιδρύματα όσο και το σύνολο του χρηματοπιστωτικού συστήματος στη ζωή, τη φερεγγυότητα και την κερδοφορία. Δεν πρόκειται για εύκολη ή γρήγορη διαδικασία, καθώς απαιτούνται νέοι νόμοι, σοβαρές θεσμικές μεταρρυθμίσεις και ένα πλήρες σχέδιο για εκκαθαρίσεις, συγχωνεύσεις και ανακεφαλαιοποίηση. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ένα πολύ μικρότερο τραπεζικό σύστημα και μεγάλες ανακατατάξεις όσον αφορά την ιδιοκτησία. Πιο συγκεκριμένα, οι οικονομικοί κύκλοι επισημαίνουν ότι περιλαμβάνει:

- ο την ενοποίηση των τραπεζών που μπορούν ακόμα να σωθούν και την ενίσχυση του συνολικού λειτουργικού περιβάλλοντος του τομέα και
- ο το κλείσιμο των τραπεζών που είναι αφερέγγυες (και δεν μπορούν να διασωθούν) μέσω μέτρων εξυγίανσης.

Εντέλει, ο νόμος καθορίζει βασικά τους κανόνες για τον τρόπο με τον οποίο ο Λίβανος θα αντιμετωπίσει τις προβληματικές τράπεζές του: η χρηματοοικονομική κατάσταση κάθε τράπεζας θα εξεταστεί από έναν ανεξάρτητο αξιολογητή που θα επιλέξει η Επιτροπή Τραπεζικού Ελέγχου (BCC, η εποπτική αρχή που επιβλέπει τις τράπεζες, τους χρηματιστές και τις χρηματοπιστωτικές εταιρείες.) της κεντρικής τράπεζας της χώρας (BDL). Με βάση αυτές τις αξιολογήσεις, η BCC θα εκδώσει συστάσεις προς την Ανώτερη Τραπεζική Αρχή (HBA), η οποία στη συνέχεια θα αποφασίσει για την τύχη κάθε τράπεζας σύμφωνα με δύο πιθανά σενάρια:

- ✓ Εκκαθάριση μη βιώσιμων τραπεζών: εάν μια τράπεζα κριθεί μη σωζόμενη, η BCC θα προτείνει την εκκαθάρισή της. Αυτό σημαίνει το κλείσιμο του ιδρύματος και όλων των υποκαταστημάτων του, την πώληση των περιουσιακών του στοιχείων και τη χρήση των χρημάτων που θα συγκεντρωθούν για την αποπληρωμή όσο το δυνατόν μεγαλύτερου μέρους των χρεών του. Ένας διαχειριστής εκκαθάρισης θα εποπτεύει τη διαδικασία και οι πιστωτές — συμπεριλαμβανομένων των καταθετών — θα λάβουν όποιο μέρος των κεφαλαίων τους μπορεί να ανακτηθεί από την εκκαθάριση.
- ✓ Αναδιάρθρωση βιώσιμων τραπεζών: εάν μια τράπεζα θεωρηθεί ικανή να επιβιώσει, η BCC θα προτείνει την αναδιάρθρωσή της. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει διάφορα εργαλεία: διάσωση με ίδια μέσα (όπου το χρέος της τράπεζας μετατρέπεται σε μετοχές), συγχωνεύσεις με άλλα ιδρύματα, πώληση μέρους των περιουσιακών της στοιχείων ή διαίρεση της τράπεζας για τη διατήρηση των τμημάτων που εξακολουθούν να είναι βιώσιμα.

Αναφορικά με το ερώτημα αν ο εν θέματι νόμος ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και προδιαγραφές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, οι οικονομικοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι ο νόμος είναι πράγματι σταθερός όσον αφορά τη θέσπιση ενός πλαισίου. Το ΔΝΤ, το οποίο παρενέβη κατά τη διαδικασία σύνταξης του νόμου για να προτείνει αλλαγές, χαιρέτισε την ψήφισή του μετά από χρόνια καθυστερήσεων. Ωστόσο, σημειώνουν ότι ενώ ορισμένες από τις παρατηρήσεις του ΔΝΤ ενσωματώθηκαν, άλλες παραλείφθηκαν. Μια σημαντική παράλειψη αφορά τις εξουσίες που παρέχονται στους πιστωτές και τους μετόχους των τραπεζών έναντι των αποφάσεων της HBA. Στην τρέχουσα έκδοση του νόμου, το άρθρο 31 εγγυάται το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων διάλυσης και εκκαθάρισης. Αυτό σημαίνει ότι μπορούν ακόμα να ασκήσουν αγωγές ή να λάβουν διοικητικά μέτρα που θα μπορούσαν να καθυστερήσουν ή ακόμα και να εμποδίσουν την ταχεία διαδικασία διάλυσης. Το ΔΝΤ έκρινε σκόπιμο να επανεισαγάγει μια διάταξη για την πρόληψη οποιασδήποτε μορφής παρεμπόδισης ή τακτικής καθυστέρησης, περιορίζοντας τις εν λόγω προσφυγές σε απλή νομική επανεξέταση, χωρίς να επιτρέπεται στους δικαστές να παρεμβαίνουν σε τεχνικές αξιολογήσεις ή ουσιαστικές αποφάσεις — ωστόσο, αυτό δεν ενσωματώθηκε στην τελική έκδοση. Αυτές οι κενές διατάξεις καθιστούν τον νόμο του Λιβάνου ασύμβατο με τα διεθνή πρότυπα, σύμφωνα με τους ειδικούς.

Τέλος, συνεχίζεται η συζήτηση για τη διάκριση μεταξύ του νόμου για την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα/εξυγίανση τραπεζικών ιδρυμάτων (Bank Resolution Law) και του νόμου για την «επίλυση των κενών» (Gap Law). Ο νόμος περί εξυγίανσης των τραπεζών, όπως προαναφέρθηκε, καθορίζει το νομικό πλαίσιο για την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα του Λιβάνου και θεσπίζει τον φορέα που είναι υπεύθυνος για την υλοποίησή του. Ωστόσο, τα πιο αμφιλεγόμενα ζητήματα παραμένουν: πώς θα κατανεμηθούν οι εκτιμώμενες απώλειες του χρηματοπιστωτικού τομέα, ύψους 73 πλέον δισεκατομμυρίων δολαρίων, πώς θα αντιμετωπιστούν οι καταθέτες και πόσα χρήματα μπορούν να ελπίζουν να ανακτήσουν, και τι θα συμβεί στους μετόχους των τραπεζών. Όλα αυτά τα ζητήματα παραπέμπονται στον επικείμενο νόμο για την επίλυση των κενών (Gap Law), ένα ξεχωριστό νομοθετικό κείμενο που δεν έχει συνταχθεί ακόμη.

Στην πραγματικότητα, αυτό σημαίνει ότι ο νόμος για την εξυγίανση των τραπεζών δεν θα τεθεί σε ισχύ μέχρι να ψηφιστεί ο νόμος για την επίλυση των «κενών», με τις όποιες επιπτώσεις μπορεί να έχει αυτό, δεδομένων των πολλών πιέσεων που δέχεται ο Λίβανος σε αρκετά διαφορετικά μέτωπα από τη διεθνή κοινότητα και τους δωρητές του.

Αλία Ν. Παπαναστασίου

Σύμβουλος ΟΕΥ Α΄

Επικεφαλής Γραφείου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων Βηρυτού

ΓΡΑΦΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟΝ ΛΙΒΑΝΟ

1. Σε περίπτωση αναδημοσίευσης, παρακαλείστε όπως αναφέρεται η πηγή.
2. Εφ' όσον δεν επιθυμείτε πλέον να λαμβάνετε τις ενημερώσεις του Γραφείου ΟΕΥ Βηρυτού, παρακαλείστε όπως αποστείλετε σχετικό μήνυμα στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο μας (ecocom-beirut@mfa.gr).
3. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, που συλλέγονται από το Υπουργείο Εξωτερικών, παρέχονται από τα υποκείμενα αυτών εκουσίως και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για παροχή ενημέρωσής τους ή για στατιστικούς σκοπούς. Η διαχείριση και προστασία των προσωπικών δεδομένων υπόκειται στα οριζόμενα στο εθνικό, κοινοτικό και διεθνές δίκαιο, σχετικά με την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως εκάστοτε ισχύει (Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την προστασία προσωπικών δεδομένων από το Υπουργείο Εξωτερικών: βλ. <http://www.agora.mfa.gr/prostasia-prosopikon-dedomenon>).
4. Οι πληροφορίες, που περιλαμβάνονται στην παρούσα ενημέρωση, προέρχονται τόσο από επίσημες πηγές (Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, Κεντρική Τράπεζα, ιστοσελίδες Υπουργείων και δημοσίων φορέων κ.α.), όσο και από ειδήσεις σε έντυπα και άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Το Γραφείο ΟΕΥ Βηρυτού τηρεί επιφύλαξη ως προς τις ειδησεογραφικές πηγές, για τις οποίες δεν εγγυάται την ακρίβειά τους.